Súd:	Okresný súd Bratislava III
Spisová značka:	11C/77/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1311215372
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Silvia Gandelová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA3:2014:1311215372.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Gandelovou, v právnej veci navrhovateľky : G. V., bytom O. č. 3, R., zastúpená JUDr. Renátou Fardousovou, advokátkou, Hlavná č. 6, Šaľa a JUDr. Fadim Fardousom, advokátom, Hlavná č. 6, Šaľa, proti odporcovi : SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o., so sídlom Panónska cesta č. 9, Bratislava, IČO : 31347291, zastúpený JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom, Liptovská 2/A, Bratislava, o návrhu na ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

1. Odporca je povinný sa navrhovateľke písomne ospravedlniť za nepravdivé tvrdenia publikované v denníku Plus JEDEN DEŇ zo dňa 18.5.2011, obsiahnuté v článku : „Moderátorka E. F. (27) DLHUJE PENIAZE!“ zverejneného na titulnej strane denníka a v článku: „C. L.: Dlhuje nám peniaze!“ zverejneného na str. 14-15 denníka a to formou článku o rozmeroch minimálne 10x15 cm, umiestneného na titulnej strane denníka Plus JEDEN DEŇ so zobrazením fotografie navrhovateľky, v ktorom označí za nepravdivé tvrdenia, že navrhovateľka mala počas svojho pobytu v Amerike bývať v dome s San Diegu u K. L., kde mala využívať starostlivosť C. a K. L. a že navrhovateľka dlhuje peniaze K. L. alebo C. L. a to v lehote 15- tich dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

2. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Vo zvyšku sa návrh zamieta.

4. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 100% .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 21.12.2011, sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť ospravedlniť sa za nepravdivé tvrdenia publikované v denníku Plus JEDEN DEŇ zo dňa 18.5.2011, obsiahnuté v článku: „Moderátorka E. F. (XX) DLHUJE PENIAZE!" zverejneného na titulnej strane denníka a v článku: „ C. L.: Dlhuje nám peniaze! " zverejneného na strane 14 - 15 denníka a to formou článku o rozmeroch minimálne 10 x 15 cm umiestneného na titulnej strane denníka Plus JEDEN DEŇ so zobrazením fotografie navrhovateľky, v ktorom odporca označí za nepravdivé tvrdenia, že:
- navrhovateľka mala počas svojho pobytu v Amerike bývať v dome v San Diegu u K. L., kde mala využívať starostlivosť C. a K. L.,
- navrhovateľka dlhuje peniaze K. L. alebo C. L.. Navrhovateľka zároveň žiadala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť jej z titulu náhrady nemajetkovej ujmy sumu 40.000 eur a nahradiť jej trovy konania.
Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 18.5. 2011 bol v denníku na titulnej strane zverejnený článok odkazujúci na strany 14 a 15 denníka, v ktorom boli uverejnené viaceré nepravdivé alebo pravdu skresľujúce informácie týkajúce sa jej pobytu v USA v roku 2008. Článok bol napísaný na základe

jednostranných a nepravdivých tvrdení C. L., podľa ktorých mala navrhovateľka v mesiaci november roku 2008 zadarmo bývať v dome u K. L., sestry C. L., využívať ich pohostinnosť, požičiavať si peniaze z dôvodu, že žiadne peniaze nemala a keď sa mali spolu vyrovnať, navrhovateľka sa mala stiahnuť. Tieto uvedené a publikované tvrdenia sa nezakladajú na pravde, vážnym spôsobom zasiahli do sféry jej cti a dôstojnosti, nakoľko v nich bola vykreslená ako nemajetná, bezcharakterná a nevďačná osoba. Pred zverejnením predmetného článku nedostala žiadny priestor, ani príležitosť vyjadriť sa k týmto skutočnostiam, pravdivosť zverejnených informácii rozhodne popiera, dňa 14. 6. 2011 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zaslala do redakcie odporcu žiadosť o opravu, v ktorej namietala nepravdivosť informácií publikovaných v predmetnom článku, tvrdené skutočnosti doložila aj dôkazmi, z ktorých vyplýva, že mala počas svojho pobytu v USA zaplatený hotelový apartmán a preto nemala dôvod bývať v dome u K. L.. Navrhovateľka súčasne s podaním žiadosti o opravu požiadala odporcu aj o zverejnenie ospravedlnenia a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 eur. Odporca navrhnutý text opravy nezverejnil, ani iným spôsobom na žiadosť navrhovateľky nereagoval. Predmetné konanie odporcu navrhovateľka kvalifikovala ako neoprávnený zásah do osobnostných práv, ako zásah do jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia a jej dobrého mena. Je mediálne a verejne známou osobou, vybudovala si povesť úspešnej speváčky a televíznej moderátorky. Vykreslenie ako nedôveryhodnej a nevďačnej osoby v celoslovenskom printovom médiu podstatne znížilo vážnosť jej postavenia nielen v profesijných kruhoch, ale i medzi širokou verejnosťou, ktorej miera popularity je rozhodujúca a určujúca i pre úspešnosť jej umeleckej činnosti. Navrhovateľka ďalej pripomína, že odporca neoprávnene zasiahol do jej osobnostných práv v čase, kedy vďaka moderovaniu známej televíznej relácie sa nachádzala na vrchole svojej popularity a zároveň aj pod zvýšeným dohľadom a záujmom verejnosti o jej osobu.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril a žiadal, aby súd návrh v plnom rozsahu zamietol. Uvádza, že predpokladom neoprávneného zásahu do práva na ochrany osobnosti je konanie pôvodcu zásahu voči adresátovi zásahu, ktoré je spôsobilé privodiť ujmu a neoprávnenosť tohto zásahu, protiprávnosť však vylučuje skutočnosť, ak pôvodca realizoval svoje právo. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie oprávnenosti, alebo naopak neoprávnenosti zásahu, je teda skutočnosť, či pôvodca zásahu realizuje svoje subjektívne oprávnenie. V tomto smere poukazuje na právo na slobodu prejavu zakotvené v článku 26 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa názoru odporcu sú informácie o navrhovateľke zverejnené v článkoch pravdivé, čo vylučuje neoprávnenosť zásahu.
K vyjadreniu odporcu navrhovateľka uviedla, že právo na slobodu prejavu nie je možné absolutizovať, navyše dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti uvedených tvrdení leží na odporcovi. Zároveň poukázala na povinnosti vydavateľa tlače niesť zodpovednosť za obsah informácií zverejnených v periodickej tlači, ktorú nemá iba v prípade informácií, ktoré mu poskytol orgán verejnej moci, ním zriadená rozpočtová alebo príspevkovej organizácia, právnická osoba zriadená zákonom. Zároveň poukazuje na to, že odporca ako vydavateľ bulvárnej periodickej tlače nezverejnil v článku informácie, ktoré by spĺňali parametre dôležitosti pre verejný záujem.

Súd sa oboznámil s obsahom predložených listinných dôkazov a to obsahom predmetného článku, žiadosťou o uverejnenie opravy zo dňa 14.6.2011, listom Tatra banky zo dňa 9.6.2011, výpisom z účtu, potvrdením o členstve navrhovateľky v Slovenskom ochrannom zväze autorskom, vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, svedkov a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľka, známa pod umeleckým menom Tina, je od 1.1.2006 členkou Slovenského ochranného zväzu autorského.

Dňa 18. mája 2011 bola v denníku Plus JEDEN DEŇ, ktorého vydavateľom je odporca, na titulnej strane uverejnená upútavka s názvom „DLHUJE PENIAZE" na článok zverejnený na strane 14 a 15 denníka s názvom „Producent C. L.: Dlhuje nám peniaze!".

Dňa 9.6.2011 Tatra Banka potvrdila, že dňa 3.11.2008 bola zablokovaná navrhovateľkina kreditná karta VISA aj debetná platobná karta VISA, z dôvodu podozrenia zo zneužitia. Dňa 6.11.2008 boli vyššie uvedené platobné karty odblokované po predchádzajúcom telefonickom odsúhlasení prostredníctvom kontaktného centra Dialóg.

Navrhovateľka predložila súdu výpisy z jej účtu týkajúce sa obdobia od 25.10.2008 až 30.11.2008, z ktorých bol zrejmé, že dňa 25.10.2008 mala na svojom účte sumu 90.000 Sk a z pohybu na účte bolo zrejmé, že počas pobytu v USA boli z účtu čerpané finančné prostriedky.

Dňa 14.6.2011 navrhovateľka požiadala o uverejnenie opravy, ospravedlnenia a žiadala poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 20.000 eur. V liste sa ďalej uvádza, že skutkové tvrdenia uvedené v článku sú nepravdivé a nezodpovedajú skutočnosti. Počas pobytu v USA v novembri roku 2008 nebola ubytovaná v dome u K.O., ale v hoteli, pričom ubytovacie náklady hradila svojou kreditnou kartou. Dňa 3.11.2008, teda už počas pobytu v USA, banka zablokovala kreditnú i debetnú platobnú kartu pre podozrenie z ich zneužitia tretími osobami, čo bol dôvod, pre ktorý sa nevedela dostať k hotovosti a pre ktorý aj prijala ponuku K. L. na zaplatenie účtu za vypožičanie auta. Hneď ako sa jej podarilo vyriešiť problém v banke, peniaze za vypožičanie auta L. v hotovosti vrátila a to ešte počas pobytu v USA.

Navrhovateľka vo výpovedi uviedla, že absolútne nesúhlasí s tvrdeniami, že dlhuje peniaze, že odcestovala do Ameriky bez peňazí, že sa zdržiavala dva týždne v dome u K. L., pretože celý pobyt strávila v hoteli v E. Diegu. Potvrdila, že pár hodín pred odletom strávila u L. nejaký čas. Nesúhlasila s tým, že nemala na taxík, pretože disponovala či už hotovosťou, alebo dostatočným množstvom finančných prostriedkov na účte. Potvrdila, že na tri dni jej bol odňatý prístup k jej účtom, pretože jedna z platieb, ktorú uskutočnila v Amerike, bola zo strany Tatra Banky považovaná za podozrivú transakciu, preto jej zablokovali prístup k účtom na tri dni. Nesúhlasila s tým, že by dlhovala nejaké peniaze. Do Ameriky odišla po komunikácii s C. L., ktorý sľúbil, že dokáže v Amerike zabezpečiť ľudí, ktorí by mohli spolupracovať na albume, rozhodla sa, že spojí príjemné s užitočným a vyberie sa aj so svojim vtedajším priateľom na dovolenku a popritom sa stretne s ľuďmi, ktorých jej odporučil Ján Kortiš, vyprodukujú niečo hudobného charakteru a zároveň bude mať niekoľkotýždňovú dovolenku. Celý pobyt, asi dva týždne, si hradila sama spolu s priateľom. L. tam mal sestru, ktorá sa v USA dlhodobo zdržiava, v čase jej pobytu v USA tam Kortiš nebol. Navrhovateľka odmietla tvrdenie, že by ju odporca v súvislosti s článkom kontaktoval. Okolnosti výpožičky auta popísala tak, že keď prileteli do San Diega, vyzdvihla ich K. L., s ktorou spoločne išli do autopožičovne, kde si chcela požičať auto, počas platby zistila, že jej karty nefungujú, tak chceli použiť kartu jej priateľa, ten však nespĺňal požiadavky na zapožičanie auta, lebo nespĺňal vekovú hranicu. K. L. im ponúkla pomoc a poskytla svoju alebo manželovu kreditnú kartu. Navrhovateľka uviedla, že jej požičané peniaze vrátila, bol pri tom prítomný jej priateľ, bolo to po odblokovaní kariet, keď mala prístup ku svojim peniazom. Po odblokovaní kariet sú na výpisoch z účtu dva výbery v hodnote 12.235,90 Sk, niekedy v tom čase aj vrátila peniaze, išlo o čiastku okolo 500 USD. Ďalej uviedla, že v čase keď vyšiel predmetný článok, bola súčasťou veľkého projektu s názvom E., umiestňovala sa na vysokých pozíciách v hudobných anketách, verejnosť ju intenzívne vnímala, z jej pohľadu dosť pozitívne, ako empatického človeka, celkovo ako veľmi pozitívneho človeka, preto článok ktorý kričal, že dlhuje peniaze ju šokoval. V šoku bola aj jej rodina, množstvo ľudí sa začalo pýtať, čo je na tom pravdy, ako je to možné a zasiahlo to aj do jej profesnej oblasti, konkrétne v čase, kedy vyšiel predmetný článok, pripravovala album a mala dohodnutú pomoc, ktorá mala spočívať v tom, že jej kamarát dá peniaze na veci potrebné na výrobu albumu, videoklipov, pričom jej dal 15.000 eur ešte pred vydaním článku a keď vyšiel článok, bol mierne šokovaný, zaskočený a rozhodol sa nepokračovať v tejto podpore. Navrhovateľka uviedla, že disponovala finančnými prostriedkami, za účinkovanie v Super Star dostala okolo 60.000 eur, za koncerty okolo 3.000 eur za vystúpenie. Vyčíslenú nemajetkovú ujmu (spočiatku vo výške 20.000 eur) považovala za primeranú, bolo to po porade s právnym zástupcom, pretože toto je prvý spor, do ktorého sa v živote dostala. Navrhovateľka ešte uviedla, že začiatkom jej kariéry bol prelom rokov 2002-2003, spolupracovala so skupinou B3, ktorá sa postarala o prvý album, ktorý vyšiel v roku 2004, doposiaľ vydala 4 štúdiové albumy, posledný v decembri roku 2011, s názvom SEXI, vyšiel vo vydavateľstve EMI Česká republika. Moderovala dva veľké československé projekty E. a T.. Náklady na vydanie posledného albumu podľa nej hradil vydavateľ (tlač a distribúciu), časťou prispel jej Peter Košč a veľkú časť si zaplatila sama.

Svedkyňa M. F., zamestnanec denníka, pracovala na oddelení šoubiznisu, vo výpovedi potvrdila, že námet na článok dostala od pána L. s navrhovateľkou sa jej nepodarilo spojiť, preto jej vyjadrenie nemali. Uviedla, že článok napísala na základe mailovej komunikácie, ktorú jej poslal pán L. Vychádzala z tejto komunikácie, ktorá bola o tom, že v roku 2008 navrhovateľka vycestovala do USA s vtedajším priateľom a ubytovanie im poskytla sestra pána L.. Tieto skutočnosti tvrdil pán L., mailovú komunikáciu k dispozícii nemá, nie je už zamestnancom odporcu. Podľa svedkyne v mailovej komunikácii bolo uvedené, že sestra pána Kortiša poskytla ubytovanie, taxi, neskôr zaplatila požičanie auta. Z tejto komunikácie bolo zjavné, že navrhovateľka dlhuje peniaze. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, či bol aj Kortiš prítomný počas pobytu v

USA, tvrdenia z mailu si u pani Kortišovej neoverovala, mala vyjadrenie od jej brata a preto nepovažovala za potrebné osloviť pani Kortišovú. Aj fotografie a doklad o požičaní auta poskytol pán Kortiš.

Svedok O. R. uviedol že navrhovateľka je jeho bývalou priateľkou. Po zverejnení článku bol kontaktovaný rodinou, známymi, pretože v článku sú popísané nepravdy a nezmysly. Nie je pravdou, že bývali v dome L. pretože bývali v hoteli. Účet za požičanie auta bol vyrovnaný v hotovosti. Svedok ďalej uviedol, že keď išli požičať auto zistili, že karta navrhovateľky bola blokovaná, on mal v tom čase menej ako 24 rokov a nemohol požičať auto, preto K. použila svoju kartu a túto požičanú hotovosť je v priebehu pobytu vrátili, bolo to u nej doma a bol pri tom prítomný. Počas pobytu mal vlastné finančné prostriedky, ich výšku si presne nepamätal. Po uverejnení predmetného článku známy a rodina sa pýtali, boli pohoršení článkom. Článok vnímal ako poškodzujúci navrhovateľku, ktorá v tom čase moderovala, spievala a v článku je vykreslená ako nevďačná žena, človek, ktorý si neváži pohostinnosť. Svedok potvrdil, že počas pobytu v USA, ktorý trval necelé 3 týždne absolvovali výlet do San Diega, kde boli ubytovaní v hoteli, čas trávili aj v hoteli v Los Angeles, boli na návšteve aj u K. asi tri krát, raz na oslave jej dcéry, navrhovateľka mala aj nejaké pracovné aktivity, pričom sa tam zdržala asi pol dňa. Svedok ďalej potvrdil, že mal hotovosť približne 1.000 USD, ktorú aj minul. Požičané auto nechali pri dome pani L.
Svedok C., aranžér a skladateľ, uviedol že s navrhovateľkou mal kamarátsky vzťah, obaja sa pohybujú v hudobnej brandži, on ponúkol navrhovateľke súkromno-pracovnú návštevu u jeho sestry v San Diegu, navrhovateľka nakoniec súhlasila, že ju s priateľom navštívia. Sestra býva vo veľkom dome, je to komplex, kde sú bazény aj basketbalové ihriská, poskytla navrhovateľke otvorené dvere, na základe toho, že on to odkomunikoval a navrhol spoluprácu. Sestra ho informovala, že sa stretli, vykonávali sa nejakej spolupráce, riešili sa texty, hudobné podklady, ktoré navrhovateľka mala záujem zverejniť na svojom albume a ktoré nakoniec nezverejnila. Podľa svedka navrhovateľku sestra vozila na svojom aute, ale nakoľko má dcéru a nemohla sa im venovať, tak vybavila zapožičanie auta, ktoré vystavila na svoje meno, zaplatila ho, s tým, že jej to navrhovateľka vyplatí v hotovosti, čo sa ale nestalo, tak mu to povedala jeho sestra. Spočiatku to nebrala vážne, nakoľko plánovali rozsiahlu spoluprácu. Deň pred odletom zapožičala navrhovateľke asi 80 USD, sestra predpokladala, že sa na Slovensku stretnú, čo sa však nestalo, preto uzatvorili, že zo spoločnej spolupráce nič nebude. Navrhovateľka na Slovensku nedávala najavo kde bola a u koho, nedodržala slovo, ktoré dala, že sa stretnú a že jej vráti finančnú zálohu, prípadne že sa dohodnú na ďalšej spolupráci. Podklady, ktoré dostal odporca od neho boli podkladmi o požičovne, že sestra zaplatila a vybavila zapožičania auta na jeden týždeň. Svedok potvrdil, že počas pobytu navrhovateľky v USA prítomný nebol, ale dostával emailovú komunikáciu, podľa neho existujú videozáznamy, ktoré monitorujú celý dom a celý komplex, kde sa dá vidieť, že to nebola len jedna návšteva a že sa uskutočňovali stretnutia, ktoré on vybavil. Svedok ďalej uviedol, že informácie odporcovi poskytol až keď sa navrhovateľka verejne vyjadrila v máji roku 2011 ku kauze Rytmus, čím zosmiešnila jeho ochotu a podporu počas jej pobytu v USA. Svedok potvrdil, že kontaktoval všetky hlavné médiá za účelom zverejnenia týchto informácií, ktoré mal od sestry.

Svedok D. vo výpovedi uviedol, že s navrhovateľkou spolupracuje, v čase uverejnenia článku bola často médiách, po uverejnení článku bola zničená, mala pocit, že chce presvedčiť celé okolie aká je pravda, čo sa však nedá. Svedok uviedol, že keď v článku zbadal prefotený doklad, že navrhovateľka niečo dlží, pýtal sa jej aká je pravda. Potvrdil, že uveril tvrdeniam uvedeným v predmetnom článku o tom, že navrhovateľka zostala dlžná peniaze sestre pána L., práve preto, že tam bol uverejnený doklad. Uviedol, že predmetný článok bol predmetom diskusii s osobami, s ktorými spolupracuje. Podľa jeho názoru Kortiš chcel povedať na navrhovateľku niečo zlé, niečo čo by vykreslilo negatívny obraz o nej na verejnosti. Potvrdil, že sa s Jánom Kortišom nestretávajú, mali aj spor v roku 2011 na facebooku.

Svedok G. vo výpovedi uviedol, že s navrhovateľkou sa pozná, pamätá si, že článok v kuloároch, medzi blízkymi riešili, boli v rozpakoch, vykoľajení z toho, či je to pravda. Podľa jeho informácii bola navrhovateľka solventná. Svedok ďalej uviedol, že predmetný článok naňho pôsobil rozporuplne pretože v prvom momente nevedel, či navrhovateľka naozaj dlží peniaze, alebo nie a musel si situáciu overiť, aby si tým bol istý. Na otázku či uveril tvrdeniam uverejneným v článku svedok uviedol, že to bolo rozporuplné, môže sa iba niečo domnievať, avšak nevie posúdiť, či je to pravda.

Svedok D. L. uviedol, že približne v čase keď bol uverejnený článok začal bližšie spolupracovať s navrhovateľkou na albume, ktorý jej zafinancoval vo forme daru, vo výške 15.000 eur. Ďalej uviedol, že si pamätá, že na albume spolupracovala s F., ktorý bol producentom. Mali s navrhovateľkou dohodnutú širšiu spoluprácu, vo forme ďalšej finančnej podpory, ktorá mala súvisieť s promom, zaplatením klipu

a bilbordovej kampane, bolo to vo výške 50.000 eur. Po uverejnení predmetného článku sa u navrhovateľky dotazoval, čo je na tom pravdy a vzhľadom na to, že vo firme bola na článok negatívna odozva, tak od ďalšie finančnej spolupráce odstúpili. Dôvodom bolo, že článok navodzoval dojem, že navrhovateľka je dlžná peniaze a ľudia z jeho okolia ho začali od toho odhovárať, vo firme vyhodnotili, že táto stratégia by nebola pozitívna pre PR ich firmy. V tom čase mal do projektu navrhovateľky dohodnutých aj ďalších potenciálnych investorov, ktorí boli ochotní prispieť finančnou čiastkou. Svedok potvrdil, že navrhovateľka vzhľadom k tomu, že odstúpil od spolupráce bola smutná, rátala s tým, že budú naďalej spolupracovať. Pamätá si na negatívne ohlasy na článok, hlavne z toho pohľadu, že dovtedy bola vykreslená ako milá osoba a toto jej imidž trochu zmenilo. Svedok uviedol, že od tej doby je ich vzťah poškodený.

Svedkyňa K. D. vo výpovedi uviedla že pán Kortiš im ponúkol spoluprácu, ktorá sa mala uskutočniť v USA, kde navrhovateľka odletela na vlastné náklady, všetko, vrátane hotela si platila. Keď vyšiel predmetný článok boli šokované, prekvapené, lebo to nebola pravda. Navrhovateľka po uverejnení článku trpela psychicky, bola to nepríjemná záležitosť, malo to následky aj na práci, spolupracovali s viacerými sponzormi, dovtedy mala dobré meno a následne po uverejnení tohto článku boli narušené ich partnerské sponzorské vzťahy. Konkrétne uviedla, že mali jeden sponzorský vzťah (Peter Košč), ktorý bol dlhodobým a následne po vydaní tohto článku sa sponzor rozhodol ich ďalej nepodporovať. Svedkyňa ďalej uviedla, že spolupráca sa nerozvinula, turné k pripravovanému albumu sa nakoniec neuskutočnilo, pretože neboli peniaze. Podľa svedkyne sa predmetný článok navrhovateľky veľmi dotkol, boli tam samé nepravdy, nikto sa ju nesnažil kontaktovať, aby dostala priestor na vyjadrenie.

Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Ustanovenie § 11 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník") upravuje právo fyzickej osoby na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

V zmysle § 13 odseku 2 a 3 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Právo na ochranu osobnosti zakotvuje náš právny poriadok ako základné ľudské právo. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existujú jednotlivé dielčie práva, ktoré zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľných súčastí jej celkovej fyzickej a psychickej integrity. Jedným z týchto dielčích práv je i právo na ochranu cti a ľudskej dôstojnosti. Otázku či skutkové tvrdenia, prípadne nepravdivé skutkové tvrdenia, sa dotýkajú cti a dôstojnosti fyzickej osoby, musí súd skúmať z objektívneho hľadiska, nie iba zo subjektívnych pocitov a vnímaní dotknutej osoby. Musí vychádzať z toho, či uverejnené tvrdenie je za daných konkrétnych okolností objektívne spôsobilé dotknúť sa chránených práv fyzickej osoby. Občiansky zákonník poskytuje ochranu len proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé spôsobiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižuje jeho česť u iných ľudí a tým ohrozuje vážnosť postavenia a uplatnenia v spoločnosti.

Za konanie, ktoré zasiahlo do jej osobnostných práv navrhovateľka označila nasledovné výroky uverejnené v článku :
· mala v mesiaci november roku 2008 zadarmo bývať v dome u Aleny Kortišovej, sestry Jána Kortiša,
· využívať ich pohostinnosť,
· požičiavať si peniaze z dôvodu, že žiadne peniaze nemala a keď sa mali spolu vyrovnať, navrhovateľka sa mala stiahnuť.

V konaní nebolo sporné, to, že už v upútavke na predmetný článok, ktorá bola uverejnená na titulnej strane denníka, bolo uverejnené tvrdenie, že navrhovateľka dlhuje peniaze. V predmetnom článku pri obrázku, v ktorom bol na fotografii dom v San Diegu, sa uvádza, že dom mala F. využívať zadarmo a mala v ňom bývať. V článku sa ďalej uvádza, že F. nemala na taxík, K. L. jej zaplatila účet za zapožičanie auta, dodnes jej F. peniaze nevrátila, malo ísť asi o 600 dolárov.

V prvom rade súd skúmal, či zverejnené informácie, ktoré navrhovateľka označila, že zasiahli do jej osobnostných práv, mali povahu skutkových tvrdení alebo hodnotiacich úsudkov. Zverejnené informácie však neboli hodnotiacimi úsudkami, pri ktorých nemožno dokazovať ich pravdivosť, ale jednalo sa o skutkové tvrdenia, ktorých pravdivosť je možné preukázať.

V prípade skutkových tvrdení môže byť dôvodom vylučujúcim neoprávnenosť zásahu skutočnosť, že difamujúce tvrdenia sú pravdivé. Pravdivosť však musí preukázať ten, kto do cti iného difamujúcim spôsobom zasiahol. Táto povinnosť neleží na navrhovateľke, ktorá sa domáha ochrany svojich práv, navrhovateľka nie je povinná dokazovať, že predmetné tvrdenia sú nepravdivé. Povinnosť uniesť dôkaz pravdy leží na odporcovi.
Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že zverejnené informácie boli pravdivé. V konaní nebolo preukázané, že navrhovateľka dlhuje peniaze K. alebo C.i, nebola preukázaná ani skutočnosť, že zadarmo bývala v dome u K. v San Diegu. Vypočutý svedok, navrhovateľkin priateľ, vypovedal, že počas pobytu bývali v hoteli, pobyt si sami hradili. Potvrdil, že boli na návšteve u K., niekoľkokrát, nie je rozhodujúci počet návštev, neboli však u nej ubytovaní. Tento svedok potvrdil aj skutočnosť, že navrhovateľka peniaze, ktoré si od K. požičala, v priebehu pobytu v USA K. aj vrátila. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka disponovala finančnými prostriedkami, bola preukázaná aj navrhovateľkou tvrdená skutočnosť, že v určitom období nemohla čerpať finančné prostriedky uložené na svojom účte a z výpisu navrhovateľkinho účtu bolo zjavné, že počas pobytu v USA čerpala prostriedky uložené na účte. Odporca vykonaným dokazovaním nepreukázal skutkové tvrdenia uvedené v predmetnom článku. Svedok C. síce uviedol, že zverejnené informácie má od svojej sestry, ktorá ich môže potvrdiť, avšak v konaní nebola vypočutá a tvrdené skutočnosti on, ani jeho sestra ničím nepreukázali. Skutočnosť, že tento svedok disponoval dokladom o zaplatení úhrady za vypožičanie auta bola v konaní vysvetlená viacerými svedkami, napokon samotná navrhovateľka sama uviedla, že K. práve z dôvodu nemožnosti použitia navrhovateľkinej platobnej karty, uhradila účet za vypožičanie auta. Spornou bola otázka, či požičané peniaze navrhovateľka K. vrátila. Skutočnosť, že požičané peniaze navrhovateľka vrátila, bola preukázaná svedeckou výpoveďou. Ak by aj odporca namietal, že išlo o svedeckú výpoveď bývalého priateľa navrhovateľky, nepriamym dôkazom o vrátení peňazí je aj výpis z účtu navrhovateľky, ktorá v tom čase z účtu finančné prostriedky čerpala. Z výpisu z účtu navrhovateľky, ktorý v konaní predložila, súd zistil, že počas pobytu v San Diegu navrhovateľka uskutočnila výberu spolu v hodnote 1.310 eur (08.11.2008 - 12 235,90 Sk, 10.11.2008-12 235,90 Sk, 13.11.2008-5 022,76 Sk, 16.11.2008- 4 956,66 Sk, 14.11.2008 - 5 019,49 Sk). Predovšetkým však, odporca nepreukázal, že navrhovateľka dlhuje peniaze K. alebo C..

Odporca poukazoval na právo na slobodu prejavu zakotvené v Ústave Slovenskej republiky. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky aj odpoveďami na otázky KTO, O KOM, ČO, KEDY a AKO hovorí, možno zistiť, či predmetný zásah bol proporcionálny (sloboda prejavu - ochrana osobnosti).

Kto je kritizovaný
Na otázku kto je kritizovaný je potrebné odpovedať, že je to osoba verejne známa. Možno teda prisvedčiť odporcovi, že v prípade osôb verejne známych možno pripustiť väčšiu mieru kritiky.

Kto kritizuje
V danom prípade ide o denník, tému článku však nemožno označiť za tému, týkajúcu sa verejného záujmu. Nejde o prípad, kedy novinári plnia úlohu „strážneho psa demokracie". Sporný zásah nezodpovedá pod čiastočne akceptovateľný tlak spoločenskej potreby.

Čo je kritizované
Pri skúmaní objektu a formy treba uviesť, že predmetný článok sa týkal súkromia navrhovateľky, jednalo sa o informácie z jej dovolenky. V predmetnom prípade zverejnené informácie neboli otázkou verejného záujmu.

Kde je kritizované
Miesto zverejnenia sporných výrokov je tiež kritériom posudzovania, pričom vo všeobecnosti platí, že čím hromadnejšie sa distribuuje kritika, tým vyššia je ochrana osobnostných práv. Predmetný článok mal upútavku na titulnej strane denníka, samotnej informácii odporca vyčlenil takmer dve strany denníka.

Kedy je kritizované
Téma článku nebola aktuálna, Ján Kortiš poskytol redaktorke denníka informácie v roku 2011, pričom informácie sa týkali pobytu navrhovateľky USA v roku 2008.

Ako je kritizované
Článok bol uverejnený s jednoznačným nadpisom „DLHUJE PENIAZE", ktorý nepripúšťa žiadnu polemiku o tom, či je informácia hodnotiacim úsudkom, alebo tvrdenou skutočnosťou.

Odporca namietal, že z výsluchu navrhovateľky vyplynul viaceré rozpory, preto považuje jej tvrdenia ohľadom pobytu na dovolenke v Amerike za nedôveryhodné. Podľa odporcu nevysvetlila prečo zapožičanie auta nezaplatil jej priateľ. K tejto otázke sa navrhovateľka spolu s vypočutým svedkom vyjadrili, uviedli, že dôvodom prečo platba za vypožičanie auta nebola uhradená jej priateľom je skutočnosť, že nespĺňal vekový limit na vypožičanie auta. Odporca namietal, že sa navrhovateľka nevedela rozpamätať na výšku platby za výpožičku auta a namiesto skutočných 600 dolárov uviedla 500. V tejto súvislosti súd pripomína, že navrhovateľka bola v konaní vypočutá v októbri roku 2012, pričom pobyt v USA sa uskutočnil v júni roku 2008. Dôležitou naďalej zostáva skutočnosť, že na odporcovi ležalo dôkazné bremeno, aby preukázal pravdivosť tvrdených skutočností, čo sa nestalo.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zverejnením predmetného článku, zverejnením nepravdivých informácii o navrhovateľke, odporca zasiahol do zákonom chránených osobnostných práv navrhovateľky. S prihliadnutím na všetky súvislosti, formu článku, na kontext článku, jeho účel, okolnosti za ktorých bol článok uverejnený, súd dospel k záveru, že článok bol spôsobilý zasiahnuť a zasiahol do chránených práv navrhovateľky. Z týchto dôvodov vyhovel návrhu navrhovateľky a zaviazal odporcu zverejniť navrhované ospravedlnenie.
Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade, v prípade nepravdivých informácií uverejnených v denníku s celoštátnou pôsobnosťou, nie je postačujúce zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia, najmä preto, že dôstojnosť fyzickej osoby v prejednávanom prípade bola znížená v značnej miere a preto má navrhovateľka právo domáhať sa aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd považoval za preukázané, že navrhovateľka zníženie dôstojnosti preukázala najmä svedeckými výpoveďami vypočutých svedkov. Svedkovia potvrdili, že predmetný článok bol predmetom diskusie, navrhovateľku negatívne zasiahol, aj vzhľadom k tom, že obsahoval fotokópiou dokladu o zaplatení, vyvolával zdanie pravdivosti. Autorka článku nemala snahu získať vyjadrenie navrhovateľky k danej téme, vo výpovedi uviedla, že sa jej nepodarilo získať vyjadrenie navrhovateľky, avšak ničím nepreukázala, že by navrhovateľku aspoň kontaktovala.
Výšku nemajetkovej ujmy súd určil s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Súd pri rozhodovaní o výške zadosťučinenia v peniazoch bral zreteľ na prvoradú a to satisfakčnú funkciu priznanej peňažnej čiastky, ktorá vie zabezpečiť primerané zmiernenie nemajetkovej ujmy.
Aj odporca vo vyjadrení cituje rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorom sa uvádza, že s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu možno priznať aj vyššiu sumu, napríklad vtedy, ak pôvodca neoprávneného zásahu mal úmysel, či dokonca zlý úmysel škandalizovať alebo ohovoriť určitú osobu. V danom prípade sa informácie o navrhovateľke týkali udalostí, ktoré sa udiali pred troma rokmi pred vydaním článku, vykonaným dokazovaním nebolo sporné, že Ján Kortiš, ktorý informácie denníku poskytol, mal na navrhovateľku ťažké srdce, ich vzájomná spolupráca a spolupráca s jeho sestrou sa neuskutočnila, nie je vylúčené, že poskytol informácie s cieľom navrhovateľke poškodiť. Bolo preto povinnosťou autora článku si poskytnuté informácie overiť, čo sa však nestalo. Ján Kortiš vo výpovedi uviedol, že informácie odporcovi poskytol až keď sa navrhovateľka verejne vyjadrila v máji roku 2011 ku kauze Rytmus, čím zosmiešnila jeho ochotu a podporu počas jej pobytu v USA. Je preto minimálne otázne, prečo bez overenia poskytnutých informácii tieto odporca publikoval.
Na druhej strane, pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy súd zobral do úvahy aj skutočnosť, že zákonodarca obetiam násilných trestných činov priznáva náhradu nemajetkovej ujmy v maximálnej výške 3.520 eur, čiže považuje v prípade zásahu do práva na ochranu osobnosti násilným trestným

činom za primeranú túto výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch. A aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva náhradu nemajetkovej ujmy hodnotí primeranosťou utrpenej ujmy na povesti, pričom pri určovaní výšky náhrady treba vychádzať z dôkazov preukazujúcich výšku ujmy (napríklad Flux v.Moldavsko, Steel a Moris v. Spojené kráľovstvo).

O zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere ide vtedy, pokiaľ ujmu fyzická osoba, vzhľadom na povahu, intenzitu opakovanie, trvanie, či šírku okruhu pôsobenia nepriaznivého následku pociťuje a prežíva ako závažnú. Súd mal za preukázané, že navrhovateľka pociťovala spôsobenú ujmu ako závažnú, na druhej strane verejnosť ju vnímala naďalej pozitívne, čoho dôkazom je, že sa stala držiteľkou ocenenia Zlatého slávika, držiteľkou diváckeho ocenenia aj v roku 2011 aj v roku 2012. Súd aj preto za primeranú výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch ustálil sumu 5.000 eur, ktorú navrhovateľke priznal a vo zvyšku návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.") podľa ktorého aj, keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech pomerne nepatrnej časti alebo, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.
Podľa ustanovenia § 151 ods. 7 O.s.p. súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením. Súd úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania vo výške 100 % a výška náhrady bude priznaná samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.
Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie musí byť podpísané a datované a teba ho predložiť vrátane príloh v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.